

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

20. dubna 2005*

Ve věci T-318/03,

Atomic Austria GmbH, se sídlem v Altenmarkt (Rakousko), zastoupená
G. Kucskem a C. Schumacherem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému G. Schneiderem a B. Müllerem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM je

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, se sídlem v Onil (Španělsko),

jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. července 2003 (věc R 95/2003-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Atomic Austria GmbH a Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 15. září 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 3. února 2004,

po jednání konaném dne 9. listopadu 2004,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 13. listopadu 2000 podala španělská společnost Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění změn.
- 2 Přihlašovanou ochrannou známkou je slovní označení ATOMIC BLITZ.
- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 28 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „hry, hračky; gymnastické a sportovní nářadí neuvedené v jiných třídách“.

- 4 Tato přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 60/2001 ze dne 9. července 2001.
- 5 Dne 3. října 2001 podala společnost Atomic Austria GmbH (dále jen „žalobkyně“) námitky proti přihlášce na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Námitky byly založeny na pěti starších ochranných známkách, tvořených označením ATOMIC (dále jen „starší ochranné známky“), které byly v Rakousku předmětem následujících zápisů:
- slovní ochranná známka č. 75 086, jejíž přihláška byla podána dne 16. března 1973 a zápis proveden dne 23. srpna 1973;
 - slovní ochranná známka č. 76 640, jejíž přihláška byla podána dne 8. února 1974 a zápis proveden dne 15. března 1974;
 - slovní ochranná známka č. 85 558, jejíž přihláška byla podána dne 2. března 1977 a zápis proveden dne 16. května 1977;
 - slovní ochranná známka č. 97 370, jejíž přihláška byla podána dne 27. března 1981 a zápis proveden dne 22. července 1981;
 - slovní ochranná známka č. 106 849, jejíž přihláška byla podána dne 28. června 1984 a která byla zapsána dne 10. září 1984.

- 6 Žalobkyní podané námitky byly doplněny pro každou starší ochrannou známku výpisem z rakouského rejstříku ochranných známek s překladem do angličtiny, jakož i osvědčením patentového zástupce zastupujícího žalobkyni před OHIM, které potvrzuje, že „[...] všech pět zápisů je plně platných pro všechny výrobky uvedené ve výpisu a v mém překladu“. Výpisy byly ze dne 19. dubna 1999.
- 7 Dopisem ze dne 23. listopadu 2001 námitkové oddělení OHIM žalobkyni informovalo, že její námitky byly sděleny přihlašovatelce, a poskytlo jí lhůtu do 23. března 2002 k tomu, aby doplnila do spisu všechny skutečnosti, důkazy a doplňující vyjádření, které by považovala za nezbytné na podporu svých námitek.
- 8 K tomuto dopisu bylo připojeno vysvětlení týkající se důkazů požadovaných na podporu námitek (dále jen „vysvětlení“). Ani dopis, ani vysvětlení neobsahovaly výslovnou výzvu k předložení konkrétně označených chybějících dokumentů.
- 9 Žalobkyně ve stanovené lhůtě nepředložila žádný dodatečný doklad na podporu svých námitek.
- 10 Rozhodnutím ze dne 9. prosince 2002 námitkové oddělení OHIM námitky v plném rozsahu zamítlo s odůvodněním, že žalobkyně ve stanovené lhůtě nepředložila důkazy o obnově zápisu starších ochranných známek prokazující jejich platnost.

- 11 Dne 17. ledna 2003 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení OHIM. Žalobkyně tvrdila, že námitkové oddělení nevzalo v úvahu osvědčení patentového zástupce, že předložené kopie výpisů neobsahovaly indicie naznačující, že zápisy pozbyly platnosti, a že námitkové oddělení mělo výslovně požádat žalobkyni o předložení chybějících dokladů.

- 12 Rozhodnutím ze dne 9. července 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM zamítl odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení.

- 13 Odvolací senát připomněl, že vysvětlení přiložené k dopisu OHIM ze dne 23. listopadu 2001 uvádí jasně a jednoznačně, že obnova zápisu starších ochranných známek musí být prokázána osvědčením o obnově nebo rovnocenným důkazem. Rozhodl, že osvědčení vystavené patentovým zástupcem zastupujícím žalobkyni před OHIM potvrzující platnost starších ochranných známek nemůže být přijato jako důkaz rovnocenný úřednímu osvědčení o obnově. Konečně upřesnil, že skutečnost, že bylo k dopisu ze dne 23. listopadu 2001 připojeno vysvětlení, umožňuje odlišit projednávanou věc od věcí, které vedly k rozhodnutím odvolacích senátů, kterých se dovolává žalobkyně, ve kterých bylo rozhodnuto, že námitkové oddělení mělo zaslat doplňující výzvu.

Řízení

- 14 Dopisem ze dne 27. října 2004 předložil OHIM určitá vyjádření ke zprávě k jednání.

- 15 V důsledku jednání vyzval Soud dne 16. listopadu 2004 účastníky řízení, aby mu předložili právní předpisy upravující dobu ochrany ochranných známek v rakouském právu. Žalobkyně odpověděla na tuto výzvu dopisem ze dne 25. listopadu 2004, OHIM dopisem ze dne 29. listopadu 2004.
- 16 Po odpovědích účastníků řízení bylo ústní řízení dne 10. prosince 2004 uzavřeno.

Návrhy účastníků řízení

- 17 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

- 18 OHIM navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 19 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody vycházející ze skutečnosti, že odvolací senát nerozhodl, že nepřihlédnutí k důkazům předloženým žalobkyní bylo protiprávní, dále pak podpůrně ze skutečnosti, že odvolací senát neshledal vadu řízení v tom, že námitkové oddělení neupozornilo žalobkyni na nedostatek určitých dokladů a rovněž podpůrně ze skutečnosti, že odvolací senát neuznal, že námitkové oddělení porušilo zásadu ochrany legitimního očekávání, když neoznámilo změnu ve své praxi.

K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z toho, že námitkové oddělení nevzalo v úvahu podané důkazy

- 20 První žalobní důvod má dvě části. V rámci první části žalobkyně tvrdí, že výpisy z rakouského rejstříku ochranných známek, které předložila, představují dostatečný důkaz platnosti starších ochranných známek. V rámci druhé části žalobkyně podpůrně uplatňuje, že předložila takový důkaz prostřednictvím osvědčení vystaveného patentovým zástupcem.

- 21 Je třeba nejprve přezkoumat první část tohoto žalobního důvodu.

Argumenty účastníků řízení

- 22 Žalobkyně tvrdí, že spis, který byl připojen k námitkám ze dne 3. října 2001, byl úplný. Podle jejího názoru byl důkaz požadovaný pravidlem 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189) proveden, jelikož úřední výpisy z rejstříku týkající se starších ochranných známek umožňovaly zjistit, že dotčené ochranné známky byly stále platné. Žalobkyně se totiž domnívá, že kdyby například v době vystavení výpisů již doba ochrany starších ochranných známek uplynula, Österreichisches Patentamt (rakouský patentový úřad) by to ve výpisech zaznamenal. Vzhledem k tomu, že výpisy předložené žalobkyní týkající se starších ochranných známek neobsahovaly takové záznamy, nemělo námitkové oddělení žádný důvod domnívat se, že zápis přestal být platným.
- 23 Dále, ode dne vystavení výpisů z rejstříku až do dne podání námitek nebyla pro starší ochranné známky s výjimkou ochranné známky č. 97 370 nezbytná žádná obnova. Podle názoru žalobkyně nebylo tedy namíste předložit osvědčení o obnově nebo rovnocenný důkaz ve smyslu vysvětlení.
- 24 Během jednání žalobkyně tvrdila, že doba ochrany ochranné známky uvedená v úředním dokumentu nezaručuje, že ochranná známka bude přesně po tuto dobu chráněna. Jednak může být ochrana obnovena: v Rakousku lze totiž obnovu provést ve lhůtě, která uplyne až 6 měsíců po uplynutí doby ochrany. Na druhé straně může být ochranná známka zrušena soudním rozhodnutím před uplynutím této lhůty nebo se majitel může ochranné známky vzdát. Z toho žalobkyně vyvozuje, že ani uvedení doby ochrany nezaručuje, že bude ochranná známka skutečně chráněna až do uvedeného dne a že v důsledku toho doba ochrany není tak důležitá jako ostatní charakteristiky ochranné známky, například seznam výrobků a služeb, na které se ochranná známka vztahuje.

- 25 Žalobkyně mimoto během jednání prohlásila, že Österreichisches Patentamt nevystavuje zvláštní osvědčení o obnově ochranné známky. Za takové situace se žalobkyně rozhodla prokázat platnost starších ochranných známek pomocí výpisů z rejstříku.
- 26 OHIM připomíná, že je věcí účastníka podávajícího námitky, aby prokázal existenci staršího práva, na kterém jsou námitky založeny. Důkaz o starší ochranné známce zahrnuje rovněž důkaz o její případné obnově. Pokud totiž nebyla provedena obnova, ztrácí ochranná známka svou platnost, a nemůže již tedy bránit zápisu nových ochranných známek.
- 27 Podle názoru OHIM výpisy z rejstříku Österreichisches Patentamt týkající se starších ochranných známek přiložené k námitkám žalobkyně neumožňovaly určit den uplynutí doby ochrany starších ochranných známek, což je podstatný prvek práva vyplývajícího z ochranné známky. Jelikož žalobkyně nepodala zvláštní vysvětlení, pokud jde o dobu ochrany starších ochranných známek, měl OHIM za to, že tato doba byla deset let. Tato doba přitom již uplynula pro všechny starší ochranné známky, které byly zapsány v letech 1973 až 1984.
- 28 OHIM rovněž uplatňuje s odkazem na obdobné použití zásad stanovených v usnesení Soudu ze dne 17. listopadu 2003, Strongline v. OHMI – Scala (SCALA) (T-235/02, Recueil, s. II-4903), že skutečnost, že z výpisů z rejstříku nevyplývá den uplynutí doby ochrany, brání druhému účastníku námitkového řízení a odvolacímu senátu s dostatečnou jistotou ověřit právní status a vlastnictví starších ochranných známek. Podle názoru OHIM tak předložené výpisy nepostačovaly jako jediný důkaz existence starších ochranných známek.

- 29 Během řízení OHIM dodal, že výpisy předložené žalobkyní byly v době jejich předložení OHIM příliš staré. Rovněž připomenul, že i když žalobkyně nemohla předložit oficiální osvědčení o obnově, mohla nicméně prokázat obnovu starších ochranných známek předložením citací rakouského práva upravujícího dobu ochrany ochranných známek nebo průvodních dopisů Österreichisches Patentamt, které byly přiloženy k osvědčením o zápisu starších ochranných známek.
- 30 OHIM mimoto uvádí určité argumenty, které by mohly podpořit první část tohoto žalobního důvodu, a tudíž návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.

Závěry Soudu

- 31 Soud úvodem připomíná, že jak vyplývá z pátého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94, právo Společenství upravující ochranné známky nenahrazuje právní předpisy členských států o ochranných známkách. Systém vytvořený tímto nařízením předpokládá, že OHIM bude brát v úvahu existenci starších národních ochranných známek nebo práv.
- 32 Článek 8 odst. 1, ve spojení s čl. 8 odst. 2 písm. a), ii) a iii) tohoto nařízení tak stanoví, že majitel starší národní nebo mezinárodní ochranné známky, která platí v členském státě, může za nařízením stanovených podmínek podat námitky proti zápisu ochranné známky Společenství.

- 33 Jak vyplývá zejména z čl. 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94, je v řízeních týkajících se relativního důvodu zamítnutí věci účastníka, který podal námitky proti zápisu ochranné známky Společenství s odvoláním na starší národní ochrannou známku, aby prokázal existenci této starší ochranné známky a popřípadě rozsah její ochrany.
- 34 Věci OHIM je naproti tomu zkoumat, zda jsou v rámci řízení o námitkách splněny podmínky použití uplatňovaného důvodu zamítnutí. V tomto rámci je povinen posoudit věcnou správnost tvrzených skutečností a důkazní sílu důkazních prostředků předložených účastníky.
- 35 Může být zejména povinen přihlídnout k vnitrostátní právní úpravě členského státu, ve kterém starší ochranná známka, na které jsou založeny námitky, požívá ochrany. V tomto případě je OHIM povinen obeznámit se z moci úřední, způsobem, který považuje za účelný, s vnitrostátní právní úpravou dotčeného členského státu, pokud je takové obeznámení nezbytné pro posouzení podmínek použití dotčeného relativního důvodu zamítnutí, zejména věcné správnosti tvrzených skutečností a důkazní síly předložených dokladů. Omezení skutkového základu přezkumu prováděného OHIM totiž nevylučuje, aby OHIM vzal v úvahu, kromě skutečností výslovně uváděných účastníky námitkového řízení, skutečnosti všeobecně známé, tedy skutečnosti, které může znát každý nebo se kterými je možno se seznámit ze všeobecně přístupných zdrojů [rozsudek Soudu ze dne 22. června 2004, Ruiz-Picasso a další v. OHIM – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, Sb. rozh. s. II-1739, bod 29, který není napaden opravným prostředkem].
- 36 OHIM rovněž může, pokud to považuje za účelné, vyzvat účastníky, aby mu poskytli údaje o určitých konkrétních bodech vnitrostátní právní úpravy. Účastník není nicméně povinen předložit z vlastní iniciativy obecné údaje o právní úpravě duševního vlastnictví platné v dotčeném členském státě.

- 37 Při přezkumu skutečností a poznatků, které byly předloženy OHIM, musí být zaručena práva obhajoby účastníků námitkového řízení a procesní spravedlnost. Pokud má totiž přihlašovatel ochranné známky Společenství pochybnosti, pokud jde o důkazní sílu dokladů předložených k prokázání existence dovolávaného staršího práva nebo jeho rozsahu účastníkem, který podal námitky, může je vyjádřit během řízení před OHIM, který je povinen taková vyjádření pečlivě přezkoumat.
- 38 OHIM se nicméně nemůže zbavit povinnosti úplného posouzení předložených skutečností a dokladů tím, že bude uplatňovat, že je věcí účastníka podávajícího námitky, aby mu z vlastní iniciativy poskytl podrobné informace o právní úpravě členského státu, ve kterém je chráněna starší ochranná známka, na které jsou námitky založeny, spolu s příslušnými důkazy.
- 39 Mimoto je třeba poznamenat, že ani nařízení č. 40/94, ani nařízení č. 2868/95 neuvádějí povinnou formu důkazů, které musí být předloženy účastníkem podávajícím námitky k doložení jeho staršího práva. Nařízení č. 2868/95 se omezuje na to, že ve svém pravidle 16 odst. 2 stanoví, že „je-li námitka podána na základě starší známky, která není ochrannou známkou Společenství, je třeba sdělení o námitce pokud možno doložit důkazem o zápisu nebo podání přihlášky starší známky, jako je osvědčení o zápisu“. Krom toho čl. 76 odst. 1 nařízení č. 40/94, který se týká důkazních prostředků před OHIM, upravuje pouze příkladný výčet možných opatření („[...] patří mezi důkazní prostředky [...]“).
- 40 Z toho vyplývá jednak to, že účastník podávající námitky má volnost výběru důkazů, které považuje za užitečné předložit OHIM na podporu svých námitek, a jednak že OHIM je povinen prozkoumat všechny předložené důkazní prostředky, aby mohl rozhodnout, zda jsou skutečně důkazem o zápisu nebo podání přihlášky starší ochranné známky, aniž by mohl bez dalšího zamítnout některý typ důkazu jako nepřijatelný kvůli jeho formě.

- 41 Tento závěr potvrzují rozdíly ve správní praxi členských států. Pokud by totiž OHIM mohl určovat formální podmínky pro důkazy, které musí být předloženy, vedlo by to k tomu, že by v určitých případech předložení takových důkazů bylo pro účastníky nemožné. Tak tomu mohlo být i v projednávaném případě, vzhledem k tomu že žalobkyně, aniž by jí v tomto bodě OHIM odporoval, tvrdí, že Österreichisches Patentamt nevydává úřední dokument osvědčující obnovu ochranné známky, a že tedy nemohla takový dokument předložit.
- 42 V projednávaném případě žalobkyně předložila výpisy vystavené Österreichisches Patentamt dne 19. dubna 1999. Na těchto pěti výpisech, z nichž každý se týká jedné starší ochranné známky, není v rubrice „Doba ochrany uplynula dne“ nic uvedeno. Tyto dokumenty tak potvrzují platnost starších ochranných známek ke dni vystavení výpisů, tedy 19. dubna 1999. Z výpisů též vyplývá, že starší ochranné známky byly zaregistrovány dne 23. srpna 1973 (ochranná známka č. 75 086), 15. března 1974 (ochranná známka č. 76 640), 16. května 1977 (ochranná známka č. 85 558), 22. července 1981 (ochranná známka č. 97 370) a 10. září 1984 (ochranná známka č. 106 849).
- 43 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neuvedla nic jiného, předpokládal odvolací senát, že doba ochrany trvala podle rakouského práva deset let od zápisu. I když je nepochybné, jak vyplývá z pravidel vnitrostátního práva předložených účastníky v odpovědi na výzvu Soudu, že předpoklad OHIM byl správný, je třeba v tomto ohledu připomenout, že se OHIM, který je útvarem Společenství specializovaným v oblasti duševního vlastnictví, a má tedy značnou úroveň odbornosti v dané oblasti, neměl spokojit s pouhým předpokladem, pokud jde o podstatné skutečnosti týkající se ochrany starších ochranných známek. Odvolací senát si totiž jednak odporoval, když se na jedné straně opíral o předpokládanou desetiletou lhůtu pro ochranu rakouské ochranné známky a když na straně druhé odmítl plně aplikovat tento předpoklad týkající se délky doby ochrany při svém posouzení významu výpisů

z rejstříku předložených žalobkyní. Za druhé z bodů 31 až 41 výše vyplývá, že odvolací senát měl ověřit dobu ochrany ochranných známek v Rakousku podle právní úpravy tohoto státu.

44 Na základě čl. 19 odst. 1 Markenschutzgesetz (zákona o ochraně ochranných známek) z roku 1970 uplyne doba ochrany rakouské ochranné známky deset let po konci měsíce, ve kterém byla ochranná známka zapsána. Doba ochrany je obnovitelná. V případě obnovy začíná nová doba ochrany, která trvá rovněž deset let, plynout v den následující po dni, kdy uplynula předchozí doba, a to nezávisle na dni, kdy byla obnova skutečně provedena.

45 Z toho vyplývá, že pro zachování ochrany musela být každá ze starších ochranných známek obnovena každých deset let. Skutečnost, že všechny starší ochranné známky byly platné dne 19. dubna 1999, uvedená v bodě 42 výše, znamená, že obnovy, ke kterým mělo dojít v roce 1991 (ochranná známka č. 97 370), v roce 1993 (ochranná známka č. 75 086), v roce 1994 (ochranná známka č. 76 640 a ochranná známka č. 106 849) a v roce 1997 (ochranná známka č. 85 558) byly skutečně provedeny. Tato skutečnost přitom rovněž znamená, že doba ochrany trvá až do 31. srpna 2003 pro ochrannou známku č. 75 086, do 31. března 2004 pro ochrannou známku č. 76 640, do 31. května 2007 pro ochrannou známku č. 85 558, do 31. července 2001 pro ochrannou známku č. 97 370 a do 30. září 2004 pro ochrannou známku č. 106 849.

46 Na rozdíl od toho, co tvrdí OHIM, tak výpisy předložené žalobkyní umožňovaly určit dobu uplynutí doby ochrany starších ochranných známek, a navíc umožňovaly rovněž dojít k závěru, že čtyři z pěti starších ochranných známek (s výjimkou ochranné známky č. 97 370) byly platné v den rozhodnutí odvolacího senátu, tedy dne 9. července 2003.

- 47 Skutečnost, že ode dne vystavení výpisů uplynulo v době jejich předložení OHIM již více než 29 měsíců, nemůže tento závěr vyvrátit. I když by totiž bylo vhodnější, kdyby žalobkyně předložila novější výpisy, je posouzení podané v bodech 45 a 46 výše nezávislé na stáří výpisů. Mimoto je nesporné, že se status pěti starších ochranných známek v době od vydání výpisů do jejich předložení nezměnil. Konečně, pro pokrytí tohoto posledního období, které je při předkládání úředních dokumentů nevyhnutelné, se patentový zástupce žalobkyně rozhodl doplnit výpisy svým osvědčením potvrzujícím zachování platnosti starších ochranných známek.
- 48 Je třeba rovněž zamítnout argument OHIM, že žalobkyně mohla k prokázání obnovy starších ochranných známek předložit buď relevantní výňatky z rakouského práva, nebo průvodními dopisy Österreichisches Patentamt, přiloženými k osvědčením o jejich zápisu.
- 49 Jak bylo totiž uvedeno v bodech 31 až 41 a 43 výše, nebyla žalobkyně povinna předložit z vlastní iniciativy obecné údaje o rakouské právní úpravě ochranných známek.
- 50 Průvodní dopisy přiložené k osvědčením, soudě podle dopisu uvedeného OHIM jako příklad během jednání, jsou ovšem formulovány obecně a pouze přebírají ustanovení o době ochrany obsažená v Markenschutzgesetz z roku 1970. Případné předložení těchto dopisů není tedy v projednávaném případě relevantní.
- 51 Konečně, pokud jde o judikaturu uvedenou OHIM k povinnosti předložit dostatečný překlad důkazů a dokladů (výše uvedené usnesení SCALA), Soud podotýká, že ačkoli zásada kontradiktornosti vyžaduje, aby se druhý účastník námitkového řízení mohl

seznámit s důkazy předloženými žalobkyní v jednacím jazyce, nelze ji nicméně vykládat v tom smyslu, že mu pouze tyto důkazy samy o sobě musí umožnit, aby se ujistil o existenci starších ochranných známek, aniž by musel využít služeb poradce nebo informačních zdrojů všeobecně dostupných, avšak odlišných od předložených důkazů.

- 52 Je tedy namístě vyhovět první části projednávaného žalobního důvodu.
- 53 V důsledku toho je třeba zrušit napadené rozhodnutí, aniž by bylo nezbytné věnovat se argumentům předloženým OHIM na podporu první části prvního žalobního důvodu žalobkyně, a aniž by tedy bylo třeba, aby se Soud vyslovil k jejich přípustnosti.
- 54 Vzhledem k tomu, že bylo žalobě vyhověno na základě prvního žalobního důvodu, není nutno zkoumat žalobní důvody předložené žalobkyní podpůrně.

K nákladům řízení

- 55 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM byl ve sporu neúspěšný, je namístě uložit mu náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy žalobkyně.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. července 2003 (věc R 95/2003-2) se zrušuje.**

- 2) **Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném jednání v Lucemburku dne 20. dubna 2005

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. Pirrung